

ser“. Det er altsaa den Motivering, hvormed man i Landstinget ændrede denne Bestemmelse, og denne Ændring har faktisk ført til, at de udenlandske Veksler i alt væsentligt ere stempelfrie. Dette Forhold har været Genstand for Omtale i Bladet „Børsen“, som den 31. August 1911 kritiserer dette Forhold meget skarpt, idet det siges, at praktisk taget vil den ny Lovs Regler om Stempelafgiften for Veksler hurtigt kunne forme sig saaledes, at det bliver en Forhøjelse af Afgiften paa de indenlandske og en Frigivelse af Afgiften paa de udenlandske Veksler. Og i Slutningen af Artiklen anslaaes det aarlige Tab, som Statskassen paa denne Maade vil lide, til omtrent 100,000 Kr. Hvorvidt dette Beløb er anslaaet rigtigt, kan jeg ikke bedømme, men det forekommer mig, at den Kritik, som er rejst angaaende dette Forhold, er berettiget. Der er formentlig fremkommet en Lakune i Stempelloyen, som bør udfyldes, og jeg kan da oplyse, at Finansministeren under Samraadet har udtalt, at han vil søge at faa dette Hul lukket.

Endvidere er der i Betænkningen anført en Række Oplysningsskrivelser, som jeg ikke skal opholde mig nærmere ved. Der er den sædvanlige Redegørelse for Bevægelserne paa Reservefonden og Kassebeholdningen, der er en Skrivelse vedrørende Jernbaneskylden, hvoraf det vil ses, at denne for indeværende Finansaar er anslaaet til at ville udgøre 14,289 Kr., og at den endog vil blive lidt større, da Vurderingssummerne for enkelte Kommuner, blandt andet Kolding Kommune, ikke ere tagne med. Der er dernæst en Oversigt over Toldindtægterne for de vigtigste Varegrupper i de sidste 5 Aar, og endelig er der en Skrivelse vedrørende Stempelafgiften af Spillekort. Ved Toldloven blev denne Afgift forhøjet, og under Udsigten hertil blev saavel Indførselen som den indenlandske Fabrikation af Spillekort forøget, forinden denne Afgift traadte i Kraft. Dette kan ses af de Indtægter, der ere indkomne, idet der i Aaret 1907 er en Indtægt af omtrent 90,980 Kr. I 1908 steg Indtægten, da der var Udsigt til, at Afgiften skulde forhøjes, til omtrent 175,477 Kr. Saa faldt Indtægten kolossalt i det følgende Aar, ganske naturligt fordi den forhøjede Afgift var traadt i Kraft, til 32,132 Kr., og i 1910 steg den igen til 81,004 Kr., og indtil den 9. December er der for 1911 indkommet 97,894 Kr. Men naar Indtægten paa denne Maade er gaaet ned, skønt Afgiften er bleven forhøjet,

mener Administrationen, at dette ikke alene skyldes den store Indførsel og indenlandske Fabrikation i 1908, men ogsaa skyldes dette, at Forbrugerne af Spillekort ere gaaede over til Kort af mindre Format. Der er som Bilag til denne Skrivelse til Finansudvalget indsendt 3 forskellige Størrelser af Spillekort. Der er den almindelige Størrelse, som er stempelpligtig, der er Maksimum for den Størrelse, som ikke er stempelpligtig, og der er endelig den tredje Størrelse, de almindelige Legetøjskort. Men at Stempelafgiften er bleven forhøjet for de almindelige Korts Vedkommende, mener man har ført til, at Publikum er gaaet over til at benytte Maksimum for de ustemplede Kort, som ogsaa godt kunne bruges, og derved har man faktisk ikke faaet et saa stort Beløb ind, som man havde ventet. Der vilde vistnok være nogen Grund til at gaa noget længere ned end dette Maksimum, hvilket man kunne gøres rent administrativt, og hvorved der sikkert vilde komme flere Penge ind paa denne Konto. Endelig er der under Nr. 68 i Betænkningen anført en Skrivelse vedrørende Forlystelsesskatten, og det ses deraf, at Skatten for Oktober Maaned er indgaaet med omtrent 87,000 Kr. Skatten er altsaa indgaaet som beregnet, og Kulturen synes desuagtet i nogen Grad at være bleven bevaret.

Fremdeles er der under Nr. 286 i Betænkningen anført en Skrivelse vedrørende de Tab, som Staten har haft ved forskellige Udlaan. Det ses her, at Staten ved Udlaan til Arbejderboliger intet Tab har haft, til Statshusmandsbrug har man ogsaa i Forhold til det meget store Udlaan haft meget ringe Tab, der er i alt til Statshusmandsbrug udlaant 28,951,000 Kr., og der er kun i de forløbne Aar tabt 20,169 Kr., d. v. s. $\frac{2}{3}$ pro mille. Til Industrilaan er der forholdsvis heller ikke tabt meget, der er i alt udlaant 282,000 Kr. og tabt 1,786 Kr. i 6 Aar. Naar der ikke er tabt mere, tror jeg, man kan sige, at det skyldes den udmærkede Administration, som denne Bevilling har haft. Derimod er der paa Fiskerilaan tabt meget betydeligt. Til Fiskerilaan er der i alt udlaant et Beløb af 1,780,000 Kr. og tabt i alt 136,000 Kr. Det er et meget betydeligt Beløb, og der synes heri at ligge et Varsko dels til ikke at forøge disse Laan og dels til ikke fra Statens Side i højere Grad end nu at gaa ind paa sekundære Laan.

Saa har jeg kun tilsidst med et Par Ord at nævne de Forskydninger, som have